

עוד נדע ימים טובים מאלה

ילדים יקרים ואהובים,

ימים לא פשוטים עוברים עלינו. ארגון הטרור 'חמאס' פתח במתקפה אכזרית על מדינת ישראל. ארגון 'חמאס' הוא ארגון המתנגד לקיומה של מדינת ישראל, ופועל בכל דרך – כולל פגיעה באזרחים תמימים – לפגיע בה.

המתקפה של חמאס הובילה לנפגעים רבים. ועכשיו, ישראל מגיבה ופותחת במלחמת מגן בכדי להחזיר את השקט והשלווה לישובי הדרום ולכל חלקי הארץ. בעקבות הלחימה – הורים רבים ובני משפחה גייסו למלואים. וגם הלמודים בבית הספר, שאליהם היינו אמורים לחזור אחרי חפשת החגים – בטלנו.

אתם בודאי גם כן מרגישים את המצב המתוח. אתם חשים את האוירה הלא-פשוטה השוררת בבית ובחוץ. אתם שומעים ונחשפים – מי יותר ומי פחות – לעדכוני החדשות ולשיח המתקיים בסביבתכם הקרובה. עקב כך, אתם בודאי מרגישים תחושות ורגשות שונים. אצל כל אחד ואחת הדברים הללו יכולים לעורר רגשות אחרים: יש כאלו שזה יעורר אצלם פחד, ויש כאלו שזה יעורר אצלם עצבות. יש כאלו שזה יעורר אצלם דאגה, ויש כאלו שגם קצת ישמחו שאין למודים וכלם נשארו בבית ויכול מאוד להיות שגם נרגיש קצת מזה וקצת מזה. מין תערובת מוזרה של רגשות ואולי גם חלקנו מרגישים מספיק רחוקים מהאירועים – בכדי לא לחוש איזושהי תחושה חזקה מסוג מסים. לכל אותן רגשות ותחושות יש מקום. כל אחד ואחת והאפן שבו הוא מתמודד עם האירועים הלא-פשוטים שעוברים עלינו.

”ספרי לי מה כוונת עיניך את כל מה שחבוי בך...” (יעקב האַעז)

הרגשות שלנו לפעמים גלויים לעין. אנחנו יכולים לחוש אותם בגופנו. וגם אחרים לפעמים יכולים לראות אותם על פנינו וגופנו. אבל לפעמים הרגשות מתחבאים בפנים. ולמרות שכלפי חוץ הכל נראה בסדר, באמת יש רגשות עזים שמטרידים אותנו. הדרך הטובה ביותר להתמודד עם הרגשות האלו הוא לשתף ולדבר על הדברים. אפשר לדבר עם אמא או אבא, אפשר לדבר עם סבתא או סבא, אחים ואחיות גדולים, או כל מי שאנחנו מרגישים לדבר אתם על הדברים באופן כנה ופתוח.

[האזינו לשיר של יעקב גלעד בבצוע של הזמר אלי לוזון:](#)

הקיפנו את הרגשות שמלוים אתכם בימים ובשעות האחרונות:

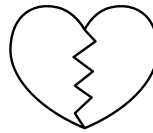
דאגה

חשש

אמונה

צער

ייאוש

תקווה

חרדה

מבוכה

התרגשות

ערבות

הקלה

כאב

אני מבטיח לך, ילדה שלי קטנה, שזאת תהיה המלחמה" האחרונה" (חיים חפר)

לצערנו, מדינת ישראל ידעה מלחמת רבות, וארועים קשים במשנת שבעים וחמש-שנותיה. ועל אף ההבטחה החוזרת ונשנית, שזאת תהיה המלחמה האחרונה, אנחנו מוצאים את עצמנו שוב ושוב במצב קשה של מלחמה.

האזינו לשיר ששר יהורם גאון "המלחמה האחרונה":

בימי מלחמת יום הכפורים, כתבו ילדות וילדים שירים ומכתבים שבטאו בהם את התחושות והמחשבות שלהם לנכח המלחמה הקשה והמתמשכת.

אחד מהילדים האלו, הוא נשיא מדינת ישראל כיום, יצחק (בוז'י) הרצוג. קראו את דבריו ואת דבריהם של יתר הילדים מאותם הימים וסמנו ב את הקטעים שאתם מזדהים אתם וב את הקטעים שאינכם מזדהים אתם:

2

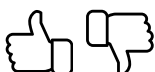
"אבי, אני זוכרת את הגן, הייתי בת שלוש, והבטחת לא תבוא עוד מלחמה. והיום היא באה, נשקתני בראש, והבטחת פי תחזר הביתה במהרה. אמרת: אין זו מלחמה, אמרת: קרב זעיר. היום אני יושבת כאן פה, יושבת כאן בעיר, וחושבת עליך אבי, חייך באשלויות ראית אבי, היא כן חזרה, על כן אל-נא תאמר: הבטחתי לך, ילדה קטנה, היא לא תחזר מחרי"

1

אינני מבין, כיצד יכול העם היהודי בישראל ובתפוצות להיות כה מדפא וכה משפל. כאשר אני שומע בטלוויזיה... אומרים: "תפסו אותנו בלי המכנסים". או כשאני שומע אנשים מדברים על המלחמה, כאילו אנו הפסדנו - זה מזדהים אותי! עלינו להבין איזה נצחון גדול נצחנו. לא כל מדינה היתה מסוגלת לעצר התקפה בעצמה כזאת, ואף להביס את האויב. אמנם עברה עלינו מלחמה קשה, אך עלינו להתגאות בנצחוננו הגדול והמפלא ולא לבכות עליו. בברכה, יצחק הרצוג, רחוב צה"ל 49, צהלה, תל-אביב

נילדה, תלמידת פתה ו', ירושלים, בימי מלחמת יום הכפורים

(צטוט מתוך "הארץ שלנו" מדור "הוראי הארץ שלנו כותבים", בגליון שיצא לאור בכ"ז בטבת תשל"ד, 21.1.1974)

"מלחמה זה דבר רע,
אנשים נופלים ללא מטרה,
משפחות שכולות וילדים הטנים
שעוד לא מבינים על מה הם בוכים
אנשים הולכים ובסוף לא חוזרים
ומשאירים אחריהם זכרונות נעורים.
מדוע זה הורה איני מבינה...
מדוע לא הולטים כי בשיחות
אפשר לפתור את הבעיות
מלחמה זה דבר רע
בזאת אני בטוחה!"

4

"יש לי אח בצבא,
ואני דואג לו כל הזמן,
אולי אני צריך להתבייש לומר זאת
אך אני פוחד מכל מה שקשור במלחמה.
כל הזמן אני רק חושב על הנושא הזה,
ולא עושה שום דבר אחר."

(ילד כבן 11, מתוך עתון דבר לילדים, בימי מלחמת
יום הכפורים)

(ילדה מירושלים, מתוך עתון זרקור, בימי מלחמת יום הכפורים)

5

"בבית אני יושבת וחושבת
לא כותבת לא עובדת
כך יושבת וחושבת
המלחמה אותי מעצבנת
זה נורא, זה איום,
זה זועה של חלום!"

(זוג ילדות כבנות 12, קבוץ מענית, מתוך עתון "משמר
לילדים", בימי מלחמת יום הכפורים)

משימת כתיבה:

**כתבו קטע קצר שיביע את התחושות
והמחשבות שמאות אתכם בימים האלו:**